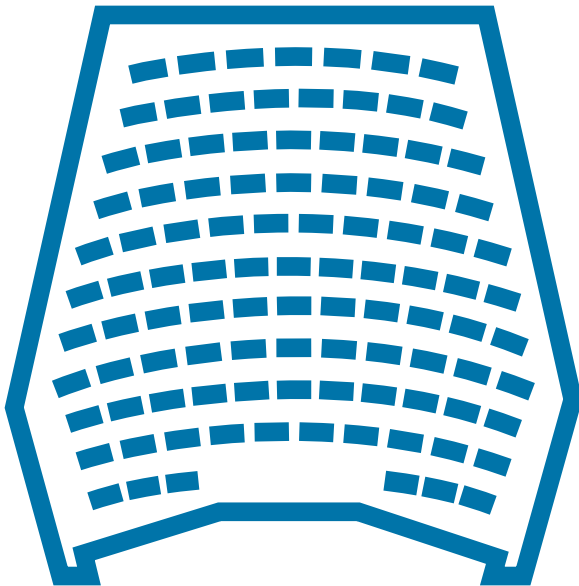

deSingel

Internationale Kunstcampus

2008-2009 BLAUWE ZAAL

**SERGEJ LEIFERKUS
& JULIUS DRAKE
ZA 21 FEB 2009**

2008-2009 / LIED

WO 19 NOV 2008
IRWIN GAGE PRESENTEERT #1
CAROLINE MELZER SOPRAAN
ANETTE FISCHER-LICHDI PIANO

WO 26 NOV 2008
IRWIN GAGE PRESENTEERT #2
RICHARD BURKHARD BARITON
EDWARD RUSHTON PIANO

DO 18 DEC 2008 (DE MUNT)
MARLIS PETERSEN, STELLA DOUFEXIS SOPRAAN MARKUS SCHÄFER
TENOR KONRAD JARNOT BARITON CHRISTOPH BERNER, CAMILLO
RADICKE PIANO

VR 16 & ZA 17 JAN 2009
GERALDINE MCGREEVY SOPRAAN
GRAHAM JOHNSON PIANO

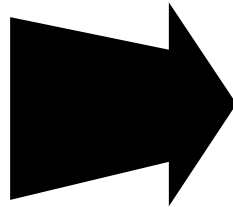
ZA 21 FEB 2009
SERGEJ LEIFERKUS BARITON
JULIUS DRAKE PIANO

ZA 25 APR 2009
JOHN MARK AINSLEY TENOR
JULIUS DRAKE PIANO

inleiding door **Lucreèce Maeckelbergh in gesprek met Julius Drake,**
19.15 uur, vergaderzaal

begin **20.00 uur**
pauze **omstreeks 20.45 uur**
einde **omstreeks 21.50 uur**

teksten programmaboekje **Steven Marien**
vertalingen liedteksten **deSingel**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

SERGEJ LEIFERKUS

bariton

JULIUS DRAKE

piano

PJOTR TSJAIKOVSKI (1840-1893)

Ik zegen jullie, bossen, opus 47 nr 5 (A. Tolstoj)
Het was in de vroege lente, opus 38 nr 2 (A. Tolstoj)
Nur wer die Sehnsucht kennt, opus 6 nr 6 (J. W. von Goethe)
Temidden van het bal, opus 38 nr 3 (A. Tolstoj)
Geen woord, mijn vriend, opus 6 nr 2 (A. Plesjchejev)
Terug alleen, zoals voordien, opus 73 nr 6 (D. Rathaus)
Don Juans serenade, opus 38 nr 1 (A. Tolstoj)

SERGEJ RACHMANINOV (1873-1943)

Brief aan K.S. Stanislavski, op. posth.
Gisteren ontmoetten we elkaar, opus 26 nr 13 (J. Polonski)
Christus is geboren, opus 26 nr 6 (D. Merezchkovski)
Noodlot, opus 21 nr 1 (A. Apoekhtin)
De tijd is gekomen, opus 14 nr 12 (S. Nadson)
Nee, ik smeeek je, ga niet weg!, opus 4 nr 1 (D. Merezchkovski)

pauze

MODEST MOESOROSKI (1839-1881)

Liederen en dansen van de dood (A. Golenisjev-Koetoezov) (1848-1913)

- Wiegelied
- Serenade
- Trepak
- De veldmaarschalk

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ... betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen. Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze. Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAverVIER, Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

foyer de kunsthaven

enkel open bij avondvoorstellingen in rode en/of blauwe zaal
open vanaf 18.40 uur
kleine koude of warme gerechten te bestellen vóór 19.20 uur
broodjes tot net vóór aanvang van de voorstellingen en tijdens pauzes

Hotel Ramada Plaza Antwerp (Desguinlei 94, achterzijde torengedouw ING)

▶ Restaurant HUGO's at Ramada Plaza Antwerp
open van 18.30 tot 22.30 uur

▶ Gozo-bar
open van 10 uur tot 1 uur, uitgebreide snacks tot 23 uur
deSingelaanbod: tweede drankje gratis bij afgifte van uw toegangsticket

Reclamepanelen omringen de bouwwerf van deSingel. De plaatsing van deze panelen levert extra middelen op om de bouwkosten te financieren. De toelating voor het plaatsen van de advertentiepanelen geldt voor de periode van de bouwwerken. Wij hopen op uw begrip.

Modest Moesorgski. Schilderij van Ilya Repin uit 1881 © Russisch Museum Leningrad

Kunst is een manier om met mensen te communiceren, geen doel op zichzelf

Modest Moesorgski (1839-1881)

Zoals veel generatiegenoten was ook Modest Moesorgski grotendeels autodidact als componist: hij volgde weliswaar enkele lessen bij Balakirev, maar vormde zichzelf vooral door het analyseren en imiteren van West-Europese toondichters, ondermeer Schubert en Verdi. Moesorgski was een erudiet man met een levendige interesse voor geschiedenis, filosofie, literatuur, kunst en politiek, maar was emotioneel erg labiel: op amper 42-jarige leeftijd bezweek hij aan zijn alcoholprobleem. Zijn talent ten spijt kon hij zijn compositiekunst nooit om den brode uitoefenen en was hij gedoemd tot een administratieve loopbaan in dienst van het leger en de staat. Samen met Mili Balakirev (1837-1910), Alexander Borodin (1833-1887), César Cui (1835-1918) en Nikolaj Rimski-Korsakov (1844-1908) vormde hij het 'Mogoetsjaja Koetsjka', het 'Machtige Hoopje', zoals recensent Vladimir Stassov het vijftal in 1867 bestempelde. Onder initiatief van Balakirev, de enige professionele musicus onder hen, koesterde het Machtige Hoopje nationalistische aspiraties en streefden zij naar een typisch Russische toonspraak: vooral in het oeuvre van Balakirev valt het ruime aandeel Russische volksliederen op.

Door zijn weinig stabiele geestestoestand en zijn vanuit financieel oogpunt bekeken amateuristische componistenstatus zag Moesorgski zich genoopt een veelheid aan muzikale plannen op te bergen en zelfs tal van schetsen vroegtijdig af te breken. 'De Schilderijtentoonstelling' is met stip zijn bekendste werk, gevolgd door 'Nacht op een Kale Berg' en de opera 'Boris Godoenov'. 'Khovansjina' was net niet afgewerkt toen hij overleed en 'Salammbô', een opera naar het gelijknamige boek van Gustave Flaubert, raakte nooit uit de steigers. Ook de 'Liederen en Dansen van de Dood' (1875-1877) zijn als cyclus onafgewerkt: naast de vier bestaande liederen plande Moesorgski er nog vier andere.

Moesorgski hield er een ernstig artistiek credo op na, althans in theorie: "Kunst is een manier om met mensen te communiceren, geen doel op zichzelf", liet hij in 1880 optekenen. Eerder waren De Vijf al tot het inzicht gekomen dat "kunst niet ter wille van zichzelf bestaat, maar de mensheid moet opvoeden en verheffen om alzo een artistieke waarheid aan het licht te brengen". Dat credo lijkt verwezenlijkt in de vier bestaande 'Liederen en Dansen van de Dood'. In elk van de vier gedichten staat de confrontatie van de Dood met een ander personage centraal: een moeder met een baby, een jong meisje, een oude boer en een groep soldaten op het slagveld. Opvallend in Moesorgski's vocale oeuvre in het algemeen, maar in deze liederen in het bijzonder is het contrast tussen lyrische passages en een toonspraak die nauw aanleunt bij het debiet en de inclinaties

van de gesproken Russische taal. Daarnaast hanteert Moesorgski een zorgvuldig uitgekende muzikale dramaturgie: de lied- (een wiegelied, een serenade) en dansvormen (de trepak, een Oekraïense volksdans, en de opzweepende polka) verlenen aan de poëzie een uitgelezen cynisch karakter. De ontmoeting met de Dood is een algemeen menselijke vrees die ook in het West-Europese cultuurgebied uitvoerig haar weg vond in alle kunsttakken (de laatmiddeleeuwse vanitasfresco's, 'Erlkönig', 'Elkerlyc', Münchs 'Schreeuw'): de taalkundige barrière ten spijt grijpen deze liederen ook de luisteraar die het Russisch onmachtig is bij de keel.

Goed gezongen is half gesproken...

Pjotr Iljitsj Tsjaikovski (1840-1893)

Bij het schrijven en spreken over negentiende- en vroeg twintigste-eeuwse componisten die geboren werden en actief waren ten oosten van Berlijn of ten noorden van Hamburg bestaat al snel de neiging om hun werk te voorzien van het folkloristische etiket van een nationale school. Zo zijn we steevast geneigd alle Russische componisten te associëren met een van wodka en gazprom doordrongen permafrost waarover het orthodoxe gegalm van een legertje profundobassen schalt. Kan het wodka-gebonden aspect van onze hang naar precommunistische romantiek nog enigszins opgeld maken in het geval van Moesorgski, dan gelden de nationalistische elementen in veel geringere mate voor het oeuvre van Tsjaikovski. Weliswaar lenen lied en opera zich meer dan andere genres tot het evoceren van nationalistische of zelfs patriottistische retoriek, maar doorgaans is die eerder taal- en poëziegebonden dan wel muziekgerelateerd.

Op amper vier jaar tijd (1861-1865) ontpopte Tsjaikovski zich in de klas van Anton Rubinstein aan het Conservatorium van Sint-Petersburg tot een volleerd componist. In 1866 reeds werd hij aangesteld als docent muziektheorie aan het Conservatorium van Moskou. Zoals bij haast alle toondichters uit de negentiende eeuw is ook zijn (symfonisch) oeuvre schatplichtig aan het werk van Beethoven. De programmatische aspecten in het werk van Liszt en Berlioz oefenden een grote invloed op hem uit. Ook de lyrische toonspraak van Robert Schumann is manifest aanwezig, ondermeer in zijn liederen. Net als Schumann toont Tsjaikovski trouwens een voorkeur voor romantische poëzie waarin de ikfiguur centraal staat. Hij kiest voor eenvoudige melodieën die gedragen en gekleurd worden door rijk geschakeerde pianopartijen: meer dan Moesorgski was hij van mening dat spreken en zingen allerminst gelijkaardig zijn. Het taalkundig idioom en de daaruit voortvloeiende melodievorming ten spijt, klinken Tsjaikovski's liederen - net als de rest van zijn oeuvre - erg vertrouwd in de oren van een westerse luisteraar en bieden zij hem een ideale kennismaking met een uitgebreid repertoire.

Russisch voor wereldburgers

Sergej Rachmaninov (1873-1943)

Na zijn opleiding aan de conservatoria van Sint-Petersburg en Moskou (ondermeer bij Rubinstein en Tsjaikovski) was Rachmaninov in Rusland actief als pianist, componist en dirigent. Hij was als chef-dirigent verbonden aan de Russische Privé-opera in Moskou tijdens het seizoen 1897-1898 en leidde er ook twee seizoenen het Bolsjojtheater (1904-1906). Zijn eerste Londense optreden in 1899 was tevens het startpunt van een internationale carrière die al snel een hoge vlucht zou nemen. Eind 1917 aanvaardde hij een uitnodiging om op te treden in Stockholm. De toenmalige politieke actualiteit bepaalde mee dat hij nooit meer naar Rusland zou terugkeren. Met zijn familie vestigde hij zich na een verblijf in Stockholm en Kopenhagen in de Verenigde Staten. Daarnaast beschikte wereldburger Rachmaninov over een villa in de buurt van het Zwitserse Luzern en was hij kind aan huis in Parijs. Het schrijven van liederen was echter blijikbaar dermate verbonden met zijn vaderland, dat Rachmaninov na zijn emigratie in 1917 nooit meer liederen zou componeren.

Hoewel het religieuze kooroeuvre van Rachmaninov als schoolvoorbeeld geldt van de Russisch-orthodoxe muziek en hij ook in zijn instrumentale muziek sporadisch melodische wendingen verwerkte uit de zogenaamde 'oktoechos', wordt zijn werk gekenmerkt door een laatromantisch klankidioom dat veel gelijkenissen vertoont met dat van Tsjaikovski, Gustav Mahler of zelfs de late periode van Richard Strauss.

PJOTR TSJAIKOVSKI (1840-1893)

Blagoslovljaju vas, lesa, opus 47 nr 5

Blagoslovljaju vas, lesa, doliny, nivy, gory, vody,
Blagoslovljaju ja svobodu i golubyje nebesa!

I posokh moj blagoslovljaju, i`etu bednuju sumu,
I step' ot kraju i do kraju,
i solnca svet, i nochi t'mu.

I odinokuju tropinku, po kojej, nishij, ja idu,
I v pole kazhduju bylinku,
i v nebe kazhduju zvezdu!

O, jesli b mog vsju zhizn' smeshat' ja,
Vsju dushu vmeste s vami slit',
O, jesli b mog v moji ob"jat'ja
Ja vas, vragi, druz'ja, i brat'ja,
I vsju prirodu v moji ob"jat'ja zakljuchit'!

Alexej Tolstoj (1817-1875)

Ik zegen jullie, bossen

Gezegend zijn jullie, bossen, valleien, velden, bergen, rivieren,
Ik zegen de vrijheid en de blauwe hemel!

Ik zegen mijn stok en mijn bescheiden lompen.
De steppe van begin tot eind,
En het zonlicht en de duisternis.

Het pad dat ik bewandel, arm als ik ben,
Het grassprietje in het veld,
En elke ster die aan de hemel staat!

Oh, als ik als het leven maar kon omhullen,
Mijn ziel verenigen met de jouwe,
Oh, als ik jullie allemaal kon omarmen,
Vijand, vriend en broeders, en de hele natuur,
En de hele natuur omarmen!

To bylo ranneju vesnoj, opus 38 nr 2

To bylo ranneju vesnoj,
trava jedva vskhodila,
ruch'ji tekli, ne paril znoj,
i zelen' roshch skvozila;

Truba pastush'ja poutru
jeshchjo ne pela zvonko,
i v zavitkakh jeshchjo v boru,
byl paporotnik tonkij.

To bylo ranneju vesnoj,
v teni berjoz to bylo,
kogda s ulybkoi predo mnoj
ty ochi opustila...

To na ljubov' moju v otvet
ty opustila vezhdy!
O zhizn'! o, les! o, solnca svet!
O, junost'! o, nadezhdy!

I plakal ja pered toboj,
na lik tvoj gljadja milyj;
to bylo ranneju vesnoj,
v teni berjoz to bylo!

To bylo v utro nashikh let!
O, schast'je! o sljozy!
o, les! o, zhizn'! o, solnca svet!
O, svezhij dukh berjozy!

Alexej Tolstoj

Het was in de vroege lente

Het was in de vroege lente,
Er was nog nauwelijks gras te zien,
De rivier stroomde, de lucht was mild;
De bomen werden groen;

In de vroege ochtend
Was de herdersfluit nog stil,
De varens waren nog dichtgevouwen
In het dennenbos.

Het was in de vroege lente,
En in de schaduw van de berkenbomen
Toen, met een lach,
Jij jouw ogen voor mij neersloeg...

Als antwoord op mijn liefde
Sloeg jij jouw blik van mij weg!
O leven! O bossen! O zonlicht!
O jeugd! O hoop!

Ik treurde om jou,
Keek in jouw lieve gezicht.
Het was in de vroege lente,
En in de schaduw van de berkenbomen!

Het was de ochtend van ons leven!
O geluk! O tranen!
O bossen! O leven! O zonlicht!
O frisse geur van berkenbomen!

Nur wer die Sehnsucht kennt, opus 6 nr 6

Nur wer die Sehnsucht kennt
Weiß, was ich leide!
Allein und abgetrennt
Von aller Freude,
Seh ich ans Firmament
Nach jener Seite.

Ach! der mich liebt und kennt,
Ist in der Weite.
Es schwindelt mir, es brennt
Mein Eingeweide.
Nur wer die Sehnsucht kennt
Weiß, was ich leide!

Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832)

Slechts wie het hevige verlangen kent

Slechts wie het hevige verlangen kent
Weet wat ik moet lijden!
Eenzaam en afgescheiden
Van alle vreugde,
Kijk ik naar 't firmament,
Naar de andere kant.

Ach! Hij die van mij houdt en mij kent
Is ver van mij verwijderd.
Het duizelt mij,
Vanbinnen sta ik in brand.
Slechts wie het hevige verlangen kent
Weet wat ik moet lijden!

Sred' shumnogo bala, opus 38 nr 3

Sred' shumnogo bala, sluchajno,
V trevoge mirskoj sujety,
Tebja ja uvidel, no tajna
Tvoji pokryvala cherty.

Lish' ochi pechal'no gljadeli,
A golos tak divno zvuchal,
Kak zvon otdaljonnoj svireli,
Kak morja igrajushchij val.

Mne stan tvoj ponravilsja tonkij
I ves' tvoj zadumchivij vid,
A smekh tvoj, i grustnyj, i zvonkij,
S tekh por v mojom serdce zvuchit.

V chasy odinokije nochi
Ljublju ja, ustalyj, prilech';
Ja vizhu pechal'nyje ochi,
Ja slyshu veseluju rech',

I grustno ja, grustno tak zasypaju,
I v grjozakh nevedomykh splju...
Ljublju li tebjja, ja ne znaju,
No kazhetsja mne, chto ljublju!

Alexej Tolstoj

Temidden van het bal

Temidden van het luide bal,
Temidden van de beangstigende drukte van het leven,
Merkte ik je op,
Je gezicht, een enigma.

Enkel je ogen staarden droevig.
Je hemelse stem
Klonk als een fluit ver weg,
Als de dansende golven op de zee.

Je delicate figuur betoverde me,
En je melancholie,
Je droevige en tegelijk vrolijke glimlach,
Heeft sindsdien mijn hart vervuld.

In de eenzame uren van de nacht,
Wanneer ik neerlig om te rusten,
Zie ik je melancholische ogen,
Hoor ik je vrolijke lach.

En weemoedig verdwalend,
In mysterieuze dromen,
Vraag ik me af of ik van je hou,
En het blijkt zo te zijn!

Ni slova, o drug moj, opus 6 nr 2

Ni slova, o drug moj, ni vzdokha,
my budem s toboj molchalivy:
Ved' molcha nad kamnem mogil'nym
sklonjajutsja grustnyje i vy.
I tol'ko, sklonivshis', chitajut,
kak ja, v tvojom serdce ustalom,
Chto byli dni jasnogo schast'ja...
Chto `etogo schast'ja ne stalo...

Alexej Plesjchejev (1825-1893)

Snova, kak prezhde, opus 73 nr 6

Snova, kak prezhde, odin,
Snova ob jat ja toskoj
Smotritsja topol' v okno,
Ves' ozarjonnyj lunoj
Smotritsja topol' v okno
Shepchut o chem to listy
V zvezdakh gorjat nebesa
Gde teper', milaja, ty?
Vsjo, chto tvoritsja so mnoj,
Ja peredat' ne berus'.
Drug! pomolis' za menja,
Ja za tebjja uzh moljus'!

Daniil Rathaus (1868-1937)

Geen woord, mijn vriend

Geen woord, mijn vriend, zucht niet,
Laten we samen stil zijn:
Zoals de stilte over de steen,
Over de steen van het graf.
De treurende wilgen buigen diep,
En diep gebogen lezen ze,
Zoals ik in jouw uitgeputte hart lees...
Dat er ooit gelukkige dagen waren...
En dat geluk voorgoed voorbij is...

Terug alleen, zoals voordien

Ik ben terug alleen, zoals voordien,
Opnieuw kwelt ondraaglijke smart mijn hart.
De populier kijkt de kamer binnen,
Verlicht door de maan,
De populier kijkt de kamer binnen,
De bladen fluisteren iets,
De hemel is vol van heldere sterren,
Liefste, waar ben je nu?
Ik ben niet in staat alles te vertellen,
Wat is er aan de hand,
Mijn vriend, alstublieft, bid voor mij,
Aangezien ik reeds voor jou aan het bidden ben.

Serenada Don-Zhuana, opus 38 nr 1

Gasnut dal'nej Al'pukhary
Zolotistyje kraja,
Na prizyvnyj zvon gitary
Vyjdi, milaja moja!

Vsekh, kto skazhet, chto drugaja
Zdes' ravnajetsja s toboj,
Vsekh, ljuboviju sgoraja,
Vsekh, vsekh, vsekh zovu na smertnyj boj!

Ot lunnogo sveta
Zardel nebosklon,
O, vyjdi, Niseta, o vyjdi, Niseta,
Skorej na balkon!

Ot Sevil'ji do Grenady,
V tikhom sumrake nochej,
Razdajutsja serenady,
Razdajotsja stukh mechej.

Mnogo krovi, mnogo pesnej
Dlja prelestnykh l'jutsja dam,
Ja zhe toj, kto vsekh prelestnej,
Vsjo, vsjo, pesn' i krov' moju otdam!

Ot lunnogo sveta
Zardel nebosklon,
O, vyjdi, Niseta, o vyjdi, Niseta,
Skorej na balkon!

Alexej Tolstoj

Don Juans serenade

Duisternis daalt af,
Op Alpujara's gouden land.
Mijn gitaar nodigt je uit
Kom naar buiten, liefste!

Hij die stelt dat er andere zijn,
Die de vergelijking met jou doorstaan,
Hij die vurige liefde voor je voelt,
Allen daag ik uit tot een duel!

De maan
Heeft de hemel verlicht,
Kom naar buiten, Nisetta, kom naar buiten, Nisetta,
Op je balkon, snel!

Van Sevilla tot Granada,
In de stilte van de nacht,
Kan men het geluid van de serenade horen
En het kletteren van het zwaard.

Veel bloed, veel liederen,
Voor de mooie vrouwen,
En ook ik, voor de mooiste van allemaal
Ben bereid mijn lief en leven te geven!

De maan
Heeft de hemel verlicht,
Kom naar buiten, Nisetta, kom naar buiten, Nisetta,
Op je balkon, snel!

SERGEJ RACHMANINOV (1873-1943)

Pis'mo K.S. Stanislavskomu

Dorogoj Konstantin Sergejevitsj,

ja pozdravljaju Vas ot chistoj dushi, ot vsego serdca! Za `eti desjat' let Vy shli vsjo vperjod i vperjod, i na `etom puti vy nashli, - Sinjuju pticu! - Ona vasha luchshaja pobeda!

Teper' ja ochen' sozhaleju, chto ja ne v Moskve chto ja ne mogu, vmeste so vsemi, Vas chestvovat', Vam khlopat', krichat' Vam na vse lady: - Bravo, bravo! -, i zhelat' Vam mnogo, mnogo, mnogo let! Proshu Vas peredat' vsej truppe moj privet, moj dushevnyj privet.

Vash Sergej Rakhmaninov.
Dresden, 14 oktjabrja 1908 g.
Postskriptum: Zhena moja mne vtorit.

Vchera my vstretilis', opus 26 nr 13

Vchera my vstretilis': ona ostanovilas',
Ja takzhe... My v glaza drug drugu posmotreli...
O, Bozhe! kak ona s tekh por peremenilas',
V glazakh potukh ogon', i shcheki pobledneli...
I dolgo na nejo gljadel ja, molcha, strogo...
Mne ruku protjanuv, bednjazhka ulybnulas';
Ja govorit' khotel; ona zhe, radi Boga,
Velela mne molchat', i tut zhe otvernulas',
I brovi sdvinula, i vydernula ruku,
I molvila: proshchajte, do svidan'ja!
A ja khotel skazat': na vechnuju razluku
Proshchaj, pogibsheje, no miloje sozdan'je!

Jakov Polonski (1819-1898)

Brief aan K.S. Stanislavski

Beste Konstantin Sergevitsj,

Ik feliciteer je ganser harte, vanuit het diepste van mijn hart! Voor deze tien jaren waarin je sterker bent geworden, en op dit punt bent je aangekomen: - De Blauwe Vogel! - Het is je grootste overwinning!
Nu, ik betreur het ten sterkste dat ik momenteel niet in Moskou ben
Dat ik niet, samen met iedereen, je kan eren, voor je applaudisseren, en in koor verkondigen:
-Bravo, bravo!-, en je vele, vele, vele jaren wensen! Deel de hele vereniging mijn groeten, mijn oprechte groeten mee!

Je Sergej Rachmaninov.
Dresden, 14 Oktober 1908
P.S.: Mijn vrouw bekrachtigt mijn woorden

Gisteren ontmoetten we elkaar

Gisteren ontmoetten we elkaar: zij stopte.
Dat deed ik ook... We keken in elkaars ogen...
O, God! Hoe is zij sindsdien veranderd,
Het vuur in haar ogen is gedoofd, haar wangen zijn bleek geworden...
Lange tijd staarde ik haar aan, stil, intens...
Mijn hand strekte zich uit, de arme ziel glimlachte;
Ik wou spreken, maar zij, in godsnaam,
Verplichtte me te zwijgen, en draaide zich toen om,
Fronste haar wenkbrauwen, trok haar hand weg,
En sprak: vaarwel, adieu!
Terwijl ik wou zeggen: voor eeuwig vaarwel,
Vergane zoete schoonheid!

Khristos voskres, opus 26 nr 6

Khristos voskres
pojut vo khrame;
No grustno mne...
dusha molchit.
Mir polon krov'ju i slezami,
I'etot gimn pred altarjami
Tak oskorbitel'no zvuchit.

Kogda-b On byl mezh nas i videl,
Chego dostig nash slavnyj vek,
Kak brata brat voznenavidel,
Kak opozoren chelovek,
I jesli b zdes',
v blestjashchem khrame
Khristos voskres
On uslykhal,
Kakimi b gor'kimi slezami,
Pered tolpoj
On, zarydal!

Dmitri Merezhkovski (1865-1941)

Christus is geboren

Ze zingen in de kerk.
Toch ben ik droevig;
Mijn ziel is stil...
De Wereld is gedrenkt
in bloed en tranen,
En zo klinkt deze hymne voor het altaar
Als een belediging.

Als hij onder ons was, zou hij zien
wat ons glorieus tijdperk bereikt heeft,
Hoe een broer zijn broer te haten komt,
En hoe beschamend de mensheid is,
En als hij,
Binnenin de stralende kerk,
Deze 'Christus is geboren'
Zou horen,
Wat een bittere tranen
Voor het volk
Zou hij laten!

Sud'ba, opus 21 nr 1

S svojej pokhodnoju kljukoj,
S svojimi mrachnymi ochami
Sud'ba, kak groznyj chasovoj,
Povsjudu sledujet za nami.

Bedoj lico jeja grozit,
Ona v ugrozakh posedela,
Ona uzh mnogikh odolela,
I vse stuchit, i vse stuchit:

Stuk, stuk, stuk...
Polno, drug,
Bros' za schastijem gonjat'sja!
Stuk, stuk, stuk...

Bednjak sovsem obzhilsja s nej:
Ruka s rukoj oni guljajut,
Sbirajut vmeste khleb s polej,
V nagradu vmeste golodajut.

Den' celyj dozhd' jego kropit,
Po vecheram laskajet v'juga,
A noch'ju s gorja, da s ispuga
Sud'ba skvoz son jemu stuchit:

Stuk, stuk, stuk...
Gljan'-ka, drug,
Kak drugije pozhivajut.
Stuk, stuk, stuk...

Drugije prazdnovat' soshlis'
Bogatstvo, molodost' i slavu,
Jikh pesni radostno neslis',
Vino smenilos' jim v zabavu:

Davno uzh pir u nikh shumit.
No smolkli vdrug bledneja gosti...
Rukoj, drozhashcheju ot zlosti,
Sud'ba v okoshko k nim stuchit:

Noodlot

Met haar wandelstok,
Met haar donkere ogen
Volgt het noodloot, als een verschrikkelijke wachter,
Ons overal.

Haar afgrijselijke gezicht dreigt,
Van het bedreigen is zij grijs geworden
Zij heeft velen veroverd,
En altijd klopt ze, en altijd klopt ze:

Klop, klop, klop...
Genoeg mijn vriend,
Staak het zoeken naar geluk!
Klop, klop, klop...

De arme man heeft haar goed leren kennen:
Ze wandelen hand in hand,
Samen verzamelen ze broodkruimels,
Als beloning verhongeren ze samen.

De hele dag lang druppelt de regen op hem,
In de avond omhult de sneeuwstorm hem,
En in de nacht, o wee
Schrikt het noodlot hem op uit zijn slaap:

Klop, klop, klop...
Ziehier vriend,
Hoe anderen leven.
Klop, klop, klop...

Een nieuwe verjaardag gaat voorbij
Rijken, jongeren en beroemdheden,
Hun liederen gingen vrolijk op in elkaar
De wijn vloeit rijkelijk voor hun amusement:

Hun feest gaat nog een tijdje door.
Plots wordt het stil en verbleekt men...
Met haar hand, trillend van woede,
Klopt het noodlot op het raam:

Stuk, stuk, stuk...
Novyj drug k vam prishjol,
Gotov'te mesto!
Stuk, stuk, stuk...

No jest' zhe schast'je na zemle!
Odnazhdy, polnyj ozhidan'ja,
S vostorgom junym na chele,
Prishjol schastlivec na svidan'je.

Jeshchjo odin on, vse molchit,
Zarja za roshchey potukhajet,
I solovej uzh zatikhajet
A serdce b'jotsja i stuchit:

Stuk, stuk, stuk...
Milyj drug,
Ty pridjosh'-li na svidan'je?
Stuk, stuk, stuk...

No vot idjot ona,
I v mig ljubov', trevoga, ozhidan'je,
Blazhenstvo, vse slilos' u nikh
V odno bezumnoje lobzan'je!

Nemaja noch' na nikh gljadit,
Vsjo nebo zalito ognjami.
A kto-to tikho za kustami
Kljukoj dokuchnoju stuchit:

Stuk, stuk, stuk...
Staryj drug
K vam prishjol, dovol'no schast'ja!
Stuk, stuk, stuk...

Aleksej Apoekhtin (1841-1893)

Klop, klop, klop...
Een nieuwe vriend komt eraan,
Maakt een plaats klaar!
Klop, klop, klop...

Maar toch is er nog blijdschap in de wereld!
Op een dag, met vurige verwachting,
Met jeugdige vervoering op zijn gezicht,
Kwam een gelukkig man naar zijn afspraak.

Hij is nog steeds alleen, alles is stil,
De zon komt op achter het bos,
De nachtegaal verstillt,
Maar zijn hart klopt:

Klop, klop, klop...
Mijn goede vriend,
Dus je komt mij opzoeken?
Klop, klop, klop...

Kijk, daar komt zij aan,
En in een dolle kus
Vermengen zich gevoelens van
Liefde, angst, hoop en geluk!

De stille nacht kijkt hen aan,
De lucht staat in lichterlaaie
Maar iemand achter het struikgewas,
Klopt stil en vervelend met haar stok:

Klop, klop, klop...
Oude vriend,
Het einde van je geluk is gearriveerd!
Klop, klop, klop...

Pora!, opus 14 nr 12

Pora! Javis', prorok!
Vsej siloju pechali,
Vsej siloju ljubvi vzyvaju ja k tebe!
Vzgljani, kak drjakhly my,
Vzgljani, kak my ustali,
Kak my bezpomoshchny v muchitel'noj bor'be!
Teper', il' nikogda!
Soznan'je umirajet,
Styd gasnet, sovest' spit.
Ni probleska krugom,
Oдно nichtozhestvo svoj golos vozvyshajet.

Semjon Nadson (1862-1887)

O, net, molju, ne ukhodi!, opus 4 nr 1

Vsja bol' nichto pered razlukoj,
Ja slishkom schastliv
Etoj mukoj,
Sil'nej prizhmi menja k grudi,
Skazhi ljublju.

Prishjol ja vnov',
Bol'noj, izmuchennyj i blednyj.
Smotri, kakoj ja slabyj, bednyj,
Kak mne nuzhna tvoja ljubov'...

Muchenij novykh vpered
Ja zhdu kak lasku, kak poceluju,
I ob odnom molju, toskuja:
O, bud' so mnoj, ne ukhodi!

Dmitri Merezhkovski

De tijd is gekomen

Nu is de tijd gekomen, kom naar voren, oh profeet!
Met de kracht van het leed,
met de kracht van de liefde roep ik je op!
Kijk toch hoe zwak
En vermoeid we zijn,
Verlaten in ons martelaarschap.
Kom nu, of kom nooit! Het bewustzijn sterft,
Schaamte ebt weg en het bewustzijn slaapt in.
Er is geen lichtpunt
Enkel vergetelheid
Blijft over.

Nee, ik smeeek je, ga niet weg!

Nee, ik smeeek je, ga niet weg!
Geen enkele pijn is te vergelijken met het afscheid nemen
Toch prijs ik mij gelukkig ondanks die sluipende pijn
Druk me zacht tegen je borst aan
En zeg dat je van me houdt.

Ik kwam opnieuw
Vervuld van pijn, zwak en uitgeput.
Kijk hoe armzalig en zwak ik ben,
Hoe ik je liefde nodig heb...

De martelingen in het vooruitzicht
Wacht ik liefdevol op een kus,
En opnieuw smeeek ik je:
Blijf toch bij me, ga niet weg!

PAUZE

MODEST MOESORGI (1839-1881)

PESNI I PLJASKI SMERTI

teksten: Arseni Golenisjev-Koetoezov (1848-1913)

Kolybel'naja

Stonet rebjonok... Svecha, nagoraja,
Tusklo mercajet krugom.
Celuju noch' kolybel'ku kachaja,
Mat' ne zabylasja snom.
Ranym-ranjokhon'ko v dver' ostorozhno
Smert' serdobol'naja stuk!
Vzdrognula mat', ogljanulas' trevozhno...
"Polno pugat'sja, moj drug!
Blednoje utro uzh smotrit v okoshko...
Placha, toskuja, ljublja,
Ty utomilas', vzdremni-ka nemnozhko,
Ja posizhu za tebjja.
Ugomonit' ty ditja ne sumela.
Slashche tebjja ja spoju.` -
„Tishe! rebjonok moj mechetsja, b'jotsja,
Dushu terzaja moju!
„Nu, da so mnoju on skoro ujmjotsja.
Bajushki, baju, baju.` -
„Shchjochki blednejut, slabejet dykhan'je...
Da zamolchi-zhe, molju!` -
„Dobroje znamen'je, stikhnet stradan'je,
Bajushki, baju, baju.` -
„Proch' ty, prokljataja!
Laskoj svojeju shtubish' ty radost' moju!
„Net, mirnyj son ja mladencu naveju.
Bajushki, baju, baju.` -
„Sshal'sja, pozhdi dopevat' khot' mgnoven'je,
Strashnuju pesnju tvoju!
„Vidish', usnul on pod tikhoje pen'je.
Bajushki, baju, baju.`

LIEDEREN EN DANSEN VAN DE DOOD

Wiegelied

Zwakke geluiden van weeklagen!
De lamp straalt nog slechts een schemerend en flikkerend licht uit.
Onvermoeid schommelt de moeder de wieg
Wachtend, kijkend, heel de nacht lang.
Lang voor zonsopgang klopt er iemand aan,
Dood, de verlosser is er!
Ga weg! Trillend stopt de moeder met schommelen...
"Vriend, hou je angst en wanhoop in bedwang!
Kijk, door het raam zal de zon opkomen
Kijkend en huilend verloren,
Rust, arme vrouw, rust uit van je zorgen,
Slaap, ik zal waken tot dageraad
Kan jij je arme kind niet in slaap zingen?
Mijn lied is zachter dan het jouwe."
"Stilte! Mijn kind is aan het lijden, huilen,
berouw vervult mijn hart!"
"Weldra zal hij rustig in mijn armen slapen;
stil maar, stil maar, kind."
"Wit verkleuren zijn wangen, zijn koorts neemt toe,
oh, stop met zingen ik smeeek het je!"
"Dat zijn goede tekens, kijk, zijn doodsstrijd stopt,
stil maar, stil maar, kind."
"Wees vervloekt, Dood!
Kijk hoe je gezang de gezondheid van mijn kind aantast!"
"Nee, vredige dromen bezorg ik je kind.
Stil maar, stil maar, kind."
"Heb vergiffenis, vriendelijke Dood,
beëindig je inspanning, hou ermee op!"
"Zie, hij valt in slaap, mijn gezang verlichtte zijn pijn:
stil maar, stil maar, kind!"

Serenada

Nega volshebnaja, noch' golubaja,
Trepetnyj sumrak vesny.
Vnemlet, poniknuv golovkoj, bol'naja
Shopot nochnoj tishiny.
Son ne smykajet blestjashchije ochi,
Zhizn' k naslzhden'ju zovjot,
A pod okoshkom v molchan'ji polnochi
Smert' serenadu pojot:
„V mrake nevoli surovoj i tesnoj
Molodost' vjanet tvoja;
Rycar' nevedomyj, siloj chudesnoj
Osvobozhu ja tebjja.
Vstan', posmotri na sebja: krasotoju
Lik tvoj prozrachnyj blestit,
Shchjoki rumjany, volnistoj kosoju
Stan tvoj, kak tuhej obvit.
Pristal'nykh glaz goluboje sijan'je,
Jarche nebes i ognja;
Znojem poludennym vejet dykhan'je...
Ty obol'stila menja.
Slukh tvoj plenilsja mojej serenadoj,
Rycarja shopot tvoj zval,
Rycar' prishjol za poslednej nagradoj:
Chas upojen'ja nastal.
Nezhen tvoj stan, upojitelen trepet...
O, zadushu ja tebjja
V krepkikh ob"jat'jakh: ljubovnyj moj lepet
Slushaj!... molchi!... Ty moja!

Serenade

Magische, zachte nacht, gehuld in blauwe schaduw,
ademt het parfum van de lente uit.
Ginds leunt een sterveling uit het raam,
hoor hoe de nacht zacht fluistert.
Slaap zal haar ogen niet bevangen,
het lijkt alsof het leven haar toelacht,
maar onder haar raam staat een figuur op wacht:
de Dood zingt een bevreemdende serenade:
"Meisje, arme gevangene van lijden en zorgen,
je schoonheid en je jeugd heb je verspeeld:
ik zal je ware verlosser zijn, alleen heb je me nog niet ontmoet,
ik zal je komen redden.
Kom, meisje, aanschouw jezelf!
Zie, je wangen zijn als rozen, je lippen zacht en rood;
helder is je uitstraling, je haar als zijde,
je vormen zijn mooi.
Helder fonkelen je ogen, zo blauw en zo zacht,
helder als de sterren aan de hemel;
Hevig als de middagzon verschroeit je adem
je hebt me betoverd, oh liefste,
ook jij zal vallen voor de betovering van mijn gezang,
waren het niet je zuchten die me tot hier lokten?
Ik, je ridder, breng je het mooiste geschenk:
nu komt het uur van je zegen!
Subtiel betover je me met je figuur en je kussen,
oh laat me je omarmen;
Mijn serenade zal je slaap brengen...
Maar je blijft de mijne!"

Trepak

Les da poljany, bezljud'je krugom.
V'juga i plachet i stonet,
Chujetsja, budto vo mrake nochnom,
Zlaja, kogo-to khoronit;
Gljad', tak i jest'! V temnote muzhika
Smert' obnimajet, laskajet,
S p'janen'kim pljashet vdvojom trepaka,
Na ukho pesn' napevajet:
Oj, muzhichok, starichok ubogoj,
P'jan napilsja, popljolsja dorogoj,
A mjatel'-to, ved'ma, podnjalas', vzygrala.
S polja v les dremuchij nevnachaj zagnala.
Gorem, toskoj da nuzhdoj tomimyj,
Ljag, prikorni, da usni, rodimyj!
Ja tebja, golubchik moj, snezhkom sogreju,
Vkrug tebja velikuju igru zateju.
Vzbej-ka postel', ty mjatel'-lebjodka!
Gej, nachinaj, zapevaj pogodka!
Skazku, da takuju, chtob vsju noch' tjanulas',
Chtob p'janchuge krepko pod nejo zasnulos'!
Oj, vy lesa, nebesa, da tuchi,
Tem', veterok, da snezhok letuchij!
Svejtes' pelenoju, snezhnoj, pukhovoju;
Jeju, kak mladenca, starichka prikroju...
Spi, moj družhok, muzhichok schastlivyj,
Leto prishlo, rascvelo!
Nad nivoj solnyshko smejetsja da serpy gljajut,
Pesenka nesjotsja, golubki letajut...

Trepak

Rustig is het bos, geen ziel te bespeuren.
De wind huilt en klaagt,
Ver weg daarginds waar het donker van de nacht valt,
broeit iets geheimzinnig.
Kijk! Daarginds! Waar de zwarte schaduwen samenkomen
De Dood wacht een arme boer op,
Hij nodigt hem uit om de Trepak te dansen,
en zingt voor hem een vrolijk lied:
"Arme werkman zo arm en gebogen,
Dronken van wodka en verdwaald,
Verblind door de sneeuw, geleid door rusteloze schaduwen.
Op weg door het bos zonder pad.
Wat is uw deel geweest van al uw werk en zorgen?
Rust hier arme boer, tot morgen,
Kijk, een deken wit en warm heb ik voor je!
Rust en geniet van de dansende sneeuwvlokken rondom,
Zacht is het bed waarin je ligt.
Hé! Zing goede nacht, woeste storm, in je vlucht!
Zing, wilde wind, zijn slaaplied, in je vlucht!
Laat de uitgeputte boer slapen tot morgenvroeg.
Bossen en velden, en de laaiende storm
Duisternis en onweer en wolken hopen op,
Sneeuwvlokken dwarrelen naar beneden,
Slaap arme boer, droom zacht over je mooie jeugd...
Rust, rust, arme vriend, slaap, gelukkige man,
Droom van een mooie zomer en een gele oogst!
De zon schijnt, de sikkels zwaait,
Hoor de leeuwerik zingen..."

Polkovodec

Grokhochet bitva, bleshut broni,
Orud'ja zhadnyje revut,
Begut polki, nesutsja koni
I reki krasnyje tekut.
Pylajet polden', ljudi b'jutsja;
Sklonilos' solnce, boj sil'nej;
Zakat blednejet, no derutsja
Vragi vse jarostnej i zlej.
I pala noch' na pole brani.
Druzhiny v mrake razoshlis'...
Vsjo stikhlo, i v nochnom tumane
Stenan'ja k nebu podnjalis'.
Togda, ozarena lunoju,
Na bojevom svojom kone,
Kostej sverkaja beliznoju,
Javilas' smert'; i v tishine,
Vnimaja vopli i molitvy,
Dovol'stva gordogo polna,
Kak polkovodec mesto bitvy
Krugom ob"jekhala ona.
Na kholm podnjavshis', ogljanulas',
Ostanovilas', ulybnulas'...
I nad ravninoy bojevoj
Razdalsja golos rokovej:
„Konchena bitva! ja vsekh pobedila!
Vse predo mnoj vy smirilis', bojcy!
Zhizn' vas possorila, ja pomirila!
Druzhno vstavajte na smotr, mertvecy!
Marshem torzhestvennym mimo projdite,
Vojsko moju ja khochu soschitat';
V zemlju potom svoji kosti slozhite,
Sladko ot zhizni v zemle otdykhat'!
Gody nezrimo projdut za godami,
V ljudjakh ischeznet i pamjat' o vas.
Ja ne zabudu i gromko nad vami
Pir budu pravit' v polunochnyj chas!
Pljaskoj tjazhloju zemlju syruju
Ja pritopchu, chtoby sen' grobovuju
Kosti pokinut' vovek ne mogli,
Chtob nikogda vam ne vstat' iz zemli!

De veldmaarschalk

De strijd woedt, zwaarden flitsen.
Als hongerige beesten brullen de kanonnen,
De paarden hinniken, de eskadrons galopperen,
De stroom loopt rood, met geronnen bloed.
De brandende middag aanschouwt de slachting,
Bij zonsondergang gaat het gevecht nog steeds door.
De laatste schittering vervaagt,
De vijand blijft halsstarrig zijn front verdedigen.
De nacht valt over de slachting,
in de avondschemering loopt het gevecht uiteen.
Stilte heerst; enkel de duisternis is te horen
De gewonden worden naar de hemel gedragen.
Ziedaar, waar de stralen van de maan neerdalen,
Op een bleek strijdros,
Galoppeert een krijger, wiens naam
de Dood is. Daar, in de schemering,
Hooft hij hun klaagzang,
Overziet trots het slagveld:
Hij beweegt zich voort als een overwinnaar,
over het tafereel van pijn en roem.
Dan beklimt hij een heuvel,
staart rondom over de doden en de stervenden, en glimlacht geheimzinnig...
Over het slagveld
verheft hij standvastig en helder zijn stem:
“Stop het vechten!” de overwinning is aan mij!
Krijgers aan het front, het is voor de Dood dat jullie knielen!
Vijanden tijdens het leven, ik ben er om jullie tot vriend te maken!
Sta op, beantwoord de naamafroeping van de dood!
Voeg je in mijn rangen! Marcheer voorbij je leider!
Voor de dageraad moet ik mijn manschappen verzameld hebben.
Krijgers, jullie gebeenten zullen rusten in de aarde,
Zacht is de slaap die volgt op de strijd!
Jaren zullen jullie passeren, genegeerd en vergeten,
Men zal vergeten waarvoor jullie vandaag streden.
Enkel ik, de Dood, zal jullie heldenmoed herinneren,
jullie herinnering eren telkens wanneer de klok middernacht slaat!
In het maanlicht zal ik dansen over deze greppels
De aarde bewandelen waar jullie resten rusten,
Zo intens zal ik haar bewandelen dat jullie beenderen nooit zullen bewegen,
Nooit meer zullen jullie terugkeren op aarde.”

Sergej Leiferkus

Sinds het begin van de jaren tachtig trad Sergej Leiferkus op met de belangrijkste orkesten en operahuizen van Europa en de Verenigde Staten. Hij maakte zijn debuut met de Berliner Philharmoniker onder leiding van Kurt Masur en sedertdien zingt hij regelmatig bij het Royal Opera House Covent Garden, de Weense Staatsoper, de Opéra de la Bastille in Parijs, de San Francisco Opera, de Metropolitan Opera in New York, de Nederlandse Opera in Amsterdam, het Teatro Colón in Buenos Aires en de Festivals van Edinburgh, Bregenz, Glyndebourne en Salzburg. Hij trad op met orkesten als het London Symphony Orchestra, de Boston Symphony, de New York Philharmonic en het Philadelphia Orchestra onder leiding van dirigenten als Claudio Abbado, Valery Gergiev, James Levine, Bernard Haitink, Zubin Mehta, Riccardo Muti, Seiji Ozawa en Georg Solti. Als operazanger vertolkte hij onder meer rollen als Jevgeni Onegin, Mazeppa, Telramund, Klingsor, Pizarro, Amonasro, Don Carlo in 'La Forza del destino', Scarpia, Don Giovanni, Méphistophélès in 'La damnation de Faust', Escamillo, Rangoni, Prins Igor, Iago, Nabucco, Macbeth, Simon Boccanegra en vele andere. Sergej Leiferkus heeft liedrecitals gegeven op de belangrijkste internationale podia, waaronder de Royal Opera House Covent Garden, de Wigmore Hall in Londen, het Teatro alla Scala in Milaan, de Philharmonie in Keulen, het Konzerthaus in Wenen, het Tanglewood Festival, het Lincoln Center en de Frick Collection in New York en in vele andere steden in de Verenigde Staten. Hij geeft regelmatig masterclasses aan de Britten-Pears School in Aldeburgh en in Berlijn, Toronto en Boston.

Julius Drake

De Engelse pianist Julius Drake heeft zich gespecialiseerd in het kamermuziek- en liedrepertoire en werkt samen met vooraanstaande zangers en musici. Hij is regelmatig te gast op de grote concertpodia als Carnegie Hall en Lincoln Centre in New York, het Concertgebouw Amsterdam, Het Châtelet in Parijs, Het Musikverein en Konzerthaus in Wenen, de Wigmore Hall in Londen en op de festivals van Edinburgh, München, Salzburg, Schubertiade Schwarzenberg en Tanglewood. Voor de Wigmore Hall in Londen en het Concertgebouw in Amsterdam stelde hij meerdere liedreeksen samen. In de Middle Temple Hall in Londen heeft Drake zijn eigen concertreeks 'Julius Drake and Friends' met zangers als Thomas Allen, Olaf Bär, Ian Bostridge, Philip Langridge, Jonathan Lemalu, Amanda Roocroft en Williard White. Van 2000 tot 2003 was Drake artistiek leider van het Perth International Chamber Music Festival. Regelmatig wordt hij uitgenodigd voor masterclasses in Amsterdam, Baden bei Wien, Graz en Manchester. In 2006 zetelde hij in de jury van de internationale pianowedstrijd in Leeds. Van zijn recentste opnamen vermelden we deze met liederen van Mahler, Schumann en Haydn met Alice Coote; Charles Ives met Gerald Finley; Franse mélodies met Lynne Dawson; 'La Bonne Chanson' van Fauré met Ian Bostridge en het Belcea Quartet; Mahlers 'Des Knaben Wunderhorn' met Christianne Stotijn en cellosonates van Schoeck met Christian Poltéra.

KUNSTCAMPUS MUZIEK

PUBLIEKE MASTERCLASSES VOOR LIEDDUO'S OLV. IRWIN GAGE

VR 3 > ZO 5 APRIL 2009 / 10 > 18 UUR / KLAS 57 & KLEINE ZAAL
GRATIS

INFO & INSCHRIJVINGEN DEELNEMERS
CHLOE.HERTELEER@DESINGEL.BE

DE KUNSTCAMPUS GROEIT +12.000 M²

Een bouwproject van de Vlaamse Gemeenschap en de Artesis Hogeschool Antwerpen voor deSingel internationale kunstcampus en het Conservatorium van de Hogeschool Antwerpen.

 PERMANENTE TOELICHTING VESTIAIRE DESINGEL
wo>zo/14>18 uur & aansluitend bij voorstellingen/concerten

2008-2009 architectuur theater dans muziek

deSingel

Desguinlei 25 / B-2018 Antwerpen

ma → vr 10 → 19 uur / za 16 → 19 uur

www.desingel.be

tickets@desingel.be

T +32 (0)3 248 28 28

F +32 (0)3 248 28 00

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

STAD ANTWERPEN

hoofdsponsor

Haven van
Antwerpen

mediasponsors

dS De
Standaard

